

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Quim Monzó a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/quim-monzo> >

Quim Monzó

Quim Monzó

Manel Ollé (Universitat Pompeu Fabra)

Quim Monzó va néixer a Barcelona el 1952. Ha fet entre altres coses de dissenyador gràfic, dibuixant de còmics, corresponsal de guerra, autor de lletres de cançons, guionista de ràdio i de televisió, traductor (*Jude l'obscure*, de Thomas Hardy, *Cròniques marcianes*, de Ray Bradbury, *Nou històries*, de J.D. Salinger...) i per sobre de tot d'escriptor. Monzó es va donar a conèixer l'any 1976 guanyant el premi Prudenci Bertrana amb la novel·la *L'udol del griso al caire de les clavegueres*, que no ha volgut mai reeditar. Va ser a partir del recull de contes *Uf, va dir ell* (1978) que la seva obra emprendria la direcció de fer compatibles la llegibilitat i la força dissolvent de l'escriptura.

Quim Monzó s'ha prodigat en gèneres "menors" com ara el conte o la literatura periodística. I quan ha fet novel·la ho ha fet amb procediments narratius aliens a la convenció vuitcentista (psicologia dels personatges...) que han conduït determinada crítica a qualificar de forma arbitrària les novel·les de Quim Monzó com a "contes allargassats". Quim Monzó ha rebut una escassa influència de la tradició narrativa catalana. Tan sols [Pere Calders](#) i [Francesc Trabal](#) se situen en la nòmina dels autors que acostuma a citar quan se li demana sobre els seus models. Entre els autors amb més ascendent reconegut sobre la seva obra se situen Robert Coover, John Barth, Donald Barthelme, Guillermo Cabrera Infante, Julio Cortázar, Adolfo Bioy Casares, Raymond Queneau... Això a més d'influències no literàries (els videojocs, els còmics de Massimo Mattioli, els dibuixos animats de Tex Avery).

En diverses entrevistes, Monzó descriu el procés d'escriptura de les seves obres narratives com un procés d'improvisació sense pla previ, que basa la seva eficàcia en el llançament immediat a la paperera de nombrosos inicis i esborranys descartats per inviàbles i en la metòdica i reiterada reescriptura de dalt a baix dels esborranys que funcionen: "Un conte el començo a escriure sense saber cap a on vaig, i em deixo portar. Per això el cinquanta per cent dels contes que escric se'n van a la paperera, perquè potser tenen inicis brillants però no funcionen, no van enlloc: no són contes, en tot cas són narracions. No pots començar un conte sabent com acabarà ni què passarà, perquè llavors ja no l'escrius." (Eva Piquer: "Quim Monzó periodista", *Revue...*, 1998).

L'escriptura de Quim Monzó es mou empesa per la tensió entre l'expansió narrativa i la cristal·lització formal dels materials. El que sembla d'entrada casual, substantiu i fluid, tot d'una pren una forma geomètrica. El procés de formalització dels materials és força present en els contes i en menor mesura en les novel·les, on s'imposa la tendència expansiva. També en els articles emergeix una mesurada formalització literària dels materials.

L'escriptura de Monzó traça els camins de les invencions i de les presons que nosaltres mateixos ens fabriquem: les circumval·lacions dels cercles que ens atrapen. No opera exactament ni amb dades biogràfiques, ni generacionals, ni sociològiques, ni urbanes, ni rurals: treballa bàsicament amb el llenguatge, amb les ficcions, les il·lusions i les imatges compartides pels lectors. El que Quim Monzó escriu no és purament ficció, sinó metaficció: ficció sobre la ficció. Cauen les màscares del profeta,

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Quim Monzó a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/quim-monzo> >

del mentider compulsiu, de l'heroi a pinyó fix, de l'escriptor i del lector en una acció desmitificadora que no es mou per impulsos iconoclastes sinó per despullar les coses: per dir-les pel seu nom. Quim Monzó explica històries i alhora les interroga i les analitza. L'ús dels incisos entre parèntesis com un mecanisme d'ironia i de refracció de la veu i dels interrogants com un mecanisme d'assetjament del sentit dels fets són una constant en la textura de la prosa monzoniana. Quim Monzó fa metaficció, però no a la manera culturalista en què tot sovint cauen els que es prodiguen en citacions i reescriptures. A més d'interrogar i desdoblar les veus, utilitza en alguns casos com a primera matèria dels seus relats ficcions prèvies i de sobres conegudes pels lectors per tal d'invertir-les, deformar-les pervertint-ne la lògica interna. Els inicis idíl·lics o, si més no, convencionals, ben aviat es converteixen en inferns particulars: una visita a la torre de Pisa o una trempera persistent no s'escapen de la llei de Murphy que governa els mons monzonians. Michèle Gazier ha dit: *Derrière le pilotage automatique auquel nous abandonnons nos vies rôdent, selon Monzo, des fantômes cruels.*" (Télérama, 16-III-1994).

Quim Monzó aposta per un model de formalització literària genuïnament ficcional, sense contaminacions assagístiques, on tot apareix incorporat a màquines literàries de moviment continu. Són les formes, els dibuixos que tracen les ficcions, i els caires esmolats de la prosa i la ficció, i les distàncies entre la veu i el món i entre la ficció i la ficció els que defineixen les coordenades de l'espai literari per transitar. Però al darrere de les setinades superfícies de ficció que ens ofereix la prosa de Quim Monzó hi ha una implacable capacitat analítica: hi ha pensament pur i dur; no fotocòpia de pensament esbravat, sinó percepció inèdita de fets, posicions de lucidesa que desmunten mitges veritats. Amb la frescor d'una presumpta ingenuïtat literària que no és tal: al darrere hi ha un lector voraç i conscient, del tot despert.

Les novel·les Tant la seva primera novel·la, *L'udol del griso al caire de les clavegueres* (1976), com *Self Service* (1977), recull de contes escrit en col·laboració amb Biel Mesquida, se situen al marge de la producció posterior de Quim Monzó i ens remeten a les coordenades estètiques de les obres coetànies d'alguns dels autors de l'anomenada "Generació dels 70" (Oriol Pi de Cabanyes, Lluís Fernández, Jordi Coca, [Biel Mesquida](#)...) amb una influència notable de la revista francesa *Tel quel*, de Julia Kristeva, marcada per un textualisme que funcionava com un isme radical més en el marc de la politització extraparlamentària del període de la transició.

Després d'una llarga estada a Nova York, Quim Monzó va publicar *Benzina* (1983), una novel·la sobre la buidor i el sentit de l'art postmodern, sobre un art fet de pensaments brillants basats en mentides que un mateix acaba creient i que no serveixen per a res. *Benzina* parteix de la idea d'un personatge que en devora un altre. Quim Monzó traça els destins encreuats i simètrics de dos pintors clònics que no pinten: les circumval·lacions al voltant del no-res en una ciutat vagament basada en Nova York, reduïda a trets mínims, al voltant de la dona galerista, dels amics i les amigues i els amants (l'Helena, la Hildegarda, l'Hug, l'Hilari, l'Herundina) i dels bars nocturns de Hopper i les piscines de Hockney. La novel·la especialment destaca per la capacitat de suggerir una mirada inèdita:

"A *Benzina* he trobat algunes plans que m'han recordat una determinada estètica que ha estat cultivada per escriptors i cineastes germànics fascinats pel mite americà. Aquella estètica de les *road-movies*, que tan bé van reflectir Wim Wenders a *Alice in den Städten* ("Alícia a les ciutats") pel que fa al cinema o Peter Handke a *Der Kurze Brief zum langen Abschied* ("La curta lletra per a un llarg adéu"). En aquest sentit jo definiria la modernitat de Monzó com una nova manera de mirar, una nova lògica discursiva sobre el banal, però sempre fascinant, acte de mirar. I també com una recreació del pensament en blanc, de la capacitat de pensar sense finalitats, tan sols pour le plaisir."

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Quim Monzó a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/quim-monzo> >

(Antoni Munné: *El País*, 17-VII-1983).

La magnitud de la tragèdia (1989), tercera novel·la de l'autor, juga amb el clixé del personatge amb els dies comptats. El protagonista de la novel·la, després d'una nit etílica i fornicatòria, es troba amb la sorpresa d'una erecció permanent. Aquesta sobtada metamorfosi li permet lliurar-se al sexe sense treva fins que al capítol vuitè descobreix la dimensió tràgica de la seva peculiar transformació anatòmica: li queden unes quantes setmanes de vida. A partir d'aquí la novel·la transforma el to festiu i eròtic inicial en fosc i angoixat *thriller*. Rere el desig apareix la tragèdia. El regust amarg es converteix en l'altra cara de la moneda de l'avidesa pel plaer i el vitalisme. Quim Monzó aconsegueix convertir la imatge xocant de l'erecció pertinaç en molt més que una excusa per a fer avançar la història. Segons ell mateix en una entrevista:

"*Me parecía que esta imagen tiene algo detrás suyo, que era en cierto modo metafórica, un emblema de la condición humana, de la sed de vivir.*" (*Diario 16*, 29-IX-1990).

La novel·la traça la història de dos personatges en paral·lel: el portador del membre erecte i la seva fillastra, una adolescent alhora libidinosa i reprimida, amb qui manté una relació d'alta tensió. Els protagonistes apareixen en tot moment confrontats al seu devenir immediat, en una història que traça una sàtira implacable del sentimentalisme i la cursileria escrita des d'una joia salvatge, des d'un pessimisme lúcid, no gens masoquista.

Els contes Des del primer recull de contes, *Uf, va dir ell* (1978) fins a *Guadalajara* (1996), es fa perceptible una evolució cap a la màxima elisió d'elements superflus, tant pel que fa a la ficció com pel que fa a la dicció i el model de llengua literària. Monzó aposta per una concepció rigorosa del conte, on el formalisme que opera per subtracció no condueix al joc gratuït sinó a laberints domèstics sense sortida. Com deia en una entrevista:

"No sé si semblaré una mica cursi o llepadet, però l'aire està ple de contes. Vas pel carrer i són a tot arreu. Ara bé, per tal de trobar on és el conte, certament has d'anar esculpint, treure tot el que és accessori, reduir l'aire fins al punt necessari. La meva obsessió és anar despullant, i per això la meva fascinació per la forma del conte." (*El Punt*, 17-X-1996).

Entre els diversos reculls de contes destaquen els dos últims. *El perquè de tot plegat* (1993) tracta de manera gairebé monogràfica totes les possibilitats combinatòries del desig i de les relacions home-dona. El recull destaca per la radicalitat dels plantejaments, per la duresa del to, marcat per un humor pessimista però no desproveït d'un punt de comprensió que emergeix quan s'han fet caure les màscares:

"*Hay en su cinismo, en su irónica misoginia, un sabor amargo, desencantado, una falta de fe en el ser humano más resignada que trágica, más filosófica que desesperada.*" (Alicia Giménez Barlett: *El Mundo*, 13-III-1993).

Des del llindar del seu últim recull, *Guadalajara* (1996), Quim Monzó ens convida a entrar i a quedar-nos per sempre atrapats a les petites màquines de segregat angoixa i estupefacció que són els seus contes, no amb el sàdic disseny de fer-nos patir sinó ben al contrari: per permetre'ns d'experimentar la catarsi de viure la repetitiva tornada de la cançó del sofriment des de la distància justa del qui alhora escolta i llegeix:

"*Guadalajara* és un seguit de carrerons sense sortida. A mi em sembla que és més angoixant, més

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Quim Monzó a LletRA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/quim-monzo> >

de "lluïta contra el destí", de gent que s'avorreix de fer el que sempre està fent..." (*El País*, 17-X-1996).

Afegit al plaer de transitar per la prosa precisa dels contes de Quim Monzó, el reconeixement en el relat de triangles, cadenes, bifurcacions, cruïlles, simetries impossibles, cintes de Moëbius, cercles i espirals sense sortida -a la manera dels artefactes visuals d'Escher-, provoca al final un plaer estètic que no s'acaba en si mateix: es barreja amb el regust indefinible de les sensacions i de la posició mental on l'escriptura ens col·loca. Després de cada conte ens trobem a la sortida d'un breu laberint semblant a aquells pels quals transita sense parar l'home contemporani. Segons l'autor: "Els personatges de *Guadalajara* viuen immersos en una profunda amargura individual. Des d'una consideració que faig a posteriori, els veig com individus en un laberint, que no veuen sortida, amb moltes ganes de dimitir." (*Diari de Balears*, 17-X-1996).

Els articles La literatura periodística de Quim Monzó s'incorpora plenament, i no en un lloc marginal, a la seva obra amb un total de sis reculls d'articles publicats. La lectura d'aquests reculls ens proporciona un testimoni insubstituïble de les dues últimes dècades: un testimoni convenientment filtrat, mediatitzat i decantat per una escriptura ràpida i implacable, que redueix a l'absurd tota mena de discursos públics. Quim Monzó posa la penetració analítica i la força argumentativa al servei d'una inexhaurible capacitat de reacció: Fecsa, la Telefònica, l'espanyolisme tronat, el subnacionalisme català, els fonamentalismes més o menys propers i més o menys disfressats de progressismes, la faramalla olímpica, l'altivesa de les institucions, les trampes del bilingüisme, la publicitat institucional i la no institucional, el periodisme inflat i el desinformat i en general tota mena de discursos disfressats, mitges veritats i entabanades troben un interlocutor bel·ligerant i despert en els seus articles. Així, Oriol Malló ha parlat del "Monzó *Ombudsman*, flagell de cambrers porcs, taxistes neofeixistes, porters macarres, mestres de Rosa Sensat, fanàtics de David Lynch, dissenyadors mediterrànists o ciclomotoristes suïcides" (*El Temps*, 14-X-1991).

Escapant just a temps de la imatge solidificada de si mateix que perillava d'encasellar-lo en la figura d'una mena d'oracle crític d'una certa modernitat, Quim Monzó va deixar d'escriure a principis dels anys noranta articles per a lectors joves i avisats; la seva literatura periodística -cada vegada més periodística i menys literària en la mesura que aposta per l'opinió, el llenguatge eficaç i la cosa pública- s'adreça a aquell animal alhora abstracte i concret, obvi i inexistent que és l'home del carrer. Sense necessitat de recordar a cada ratlla que és un escriptor, sense fer doctrina ni demanar complicitat, Quim Monzó escriu les seves columnes des de la seva condició de consumidor, usuari, receptor o espectador: des de la condició compartida amb el lector de ciutadà català -espanyol- del final del segle XX. D'aquí que puguem titllar de polítics els seus articles. Sobre l'evolució i sobre les constants de la seva literatura periodística, el mateix Quim Monzó es defineix en aquests termes:

"Cada vegada hi ha menys candidesa, potser. En qualsevol cas, però, l'eix dels articles continua sent el mateix: la lluita contra el tòpic, contra el lloc comú, contra la banalitat, contra el blablablà. I la idea de les qualitats que ha de tenir un article també: claredat expositiva, un estil directe, entenedor, ple d'ironia; i una conclusió estudiada. La inspiració no existeix en cap gènere literari. I, doncs, tampoc no existeix en el columnisme." (*El Temps*, 23-IV-1990).

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Quim Monzó a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/quim-monzo> >

Biobibliografia

Biografia

 WEB: A la Hiperenciclopèdia

<http://www.enciclopedia.cat/EC-GEC-0044177.xml>

 WEB: A la Viquipèdia

Biografia, obra i enllaços sobre l'autor al web de l'enciclopèdia lliure.

http://ca.wikipedia.org/wiki/Quim_Monzó

 WEB: A Culturcat

Àmplia biografia i enllaços sobre l'autor al web de la Generalitat de Catalunya.

<http://www.gencat.cat/culturcat/portal/site/culturacatalana/menuitem.be2bc4cc4c5aec88f94a9710b0c0e1a0/indexe8ef.html?vgnextoid=51b8ef2126896210VgnVCM1000000b0c1e0aRCRD&vgnnextchann el=51b8ef2126896210VgnVCM1000000b0c1e0aRCRD&vgnnextfmt=detall2&contentid=295def7fb89d7210VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD>

Bibliografia

 WEB: Què hi ha a la Biblioteca de Catalunya

http://cataleg.bnc.cat/search*cat/?searchtype=a&searcharg=Monz%C3%B3+Quim&sortdropdown=-&searchscope=13&searchscope2=13&SORT=D

 WEB: Què hi ha a les biblioteques universitàries catalanes (CCUC)

http://ccuc.cbuc.cat/search~S23*cat?/aMonz{u00F3}+Quim/amonzo+quim/1%2C2%2C211%2CB/exact&FF=amonzo+quim+1952&1%2C210%2C/indexsort=-

 WEB: Què hi ha a les biblioteques públiques

http://argus.biblioteques.gencat.cat/iii/encore/search/C__SQuim%20Monz%C3%B3__Orightresult__U1?lang=cat&suite=pearl

 WEB: Articles de l'autor (Traces)

http://traces.uab.cat/search?ln=es&p=Monz%C3%B3%2C+Quim&f=author&action_search=Buscar&c=Traces+%3A+base+de+dades+de+llengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10&sc=1&of=hb

 WEB: Articles sobre l'autor (Traces)

http://traces.uab.cat/search?ln=ca&p=Monz%C3%B3%2C+Quim&f=keyword&action_search=Cerca&c=Traces+%3A+base+de+dades+de+llengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10&sc=1&of=hb

 WEB: Monzó, a WorldCat

Informació bibliogràfica a la xarxa de biblioteques gestionada per l'OCLC (Online Computer Library Center, Inc.)

http://www.worldcat.org/search?q=%22quim+monz%C3%B3%22&qt=results_page

Tast de textos

Text

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Quim Monzó a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/quim-monzo> >

PDF: Ferrocarril

Conte de Quim Monzó publicat al núm. 25 de la revista *Els Marges* (1982).
<http://www.raco.cat/index.php/Marges/article/download/106705/157845>

PDF: Splendor i glòria de la Internacional Papanates (2010)

Primeres pàgines d'aquest recull d'articles.
<http://www.quadernscrema.com/repositorio/libros/extracte-esplendor.pdf>

PDF: Monòleg per a diàleg

Fragments de *Benzina*. A *Els Marges* núm. 14 (1978).
<http://www.raco.cat/index.php/Marges/article/download/102312/157973>

PDF: Els explicaré un conte

Transcripció del discurs inaugural de la Fira del Llibre de Frankfurt 2007.
<http://www.vilaweb.cat/media/attach/vwedts/docs/discursinaugural.pdf#page=9>

WEB: Monzó a Google Books

https://lletra.uoc.eduhttps://www.google.es/search?scient=psy-ab&tbm=bks&q=inauthor:sergi+p%C3%A0mies&oq=inauthor:sergi+p%C3%A0mies&gs_l=serp.3...1945.1945.0.2486.1.1.0.0.0.0.115.115.0j1.1.0....0...1c.1.64.psy-ab..1.0.0.AGCFnLtcB_U&pbx=1&bav=on.2,or.r_cp.&bvm=bv.109395566,d.d2s&biw=1652&bih=852&dpr=1&gws_rd=cr&ei=pgBvVqfNI8PyUM37nbgI#tbm=bks&q=inauthor:quim+monz%C3%B3

Els lectors llegeixen

WEB: Els estudiants i professors de català de la universitat de Birmingham llegeixen *El perquè de tot plegat*, de Quim Monzó

<http://soundcloud.com/lletra/el-perqu-de-tot-plegat-quim>

AUDIO: Albert Carxofa llegeix *Uf, va dir ell*, de Quim Monzó

<http://soundcloud.com/lletra/uf-va-dir-ell-quim-monzo>

Comentaris sobre l'autor

Crítica

WEB: Web de l'autor

En català, castellà i anglès. Amb nota biogràfica, llibres publicats i textos crítics sobre la seva obra.
<http://www.monzo.info/>

WEB: Quim Monzó a l'AELC

Inclou biografia i enllaços.
<http://www.escriptors.cat/autors/monzoq/index.php>

WEB: Monzó traduït

Biografia, comentaris sobre l'obra, bibliografia i una selecció de textos traduïts. A Visat (PEN Català).
<http://www.visat.cat/traduccion-literatura-catalana/cat/autor/14/quim-monzo.html>

WEB: L'autor al Corpus Literari Ciutat de Barcelona

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Quim Monzó a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/quim-monzo> >

Alguns fragments de l'obra de Monzó i selecció d'articles sobre l'autor.
http://www.ducros.cat/corpus/index.php?command=show_news&news_id=27

 PDF: Retrat de Quim Monzó

Volum de la sèrie Retrats dedicat a l'autor. Inclou diversos estudis sobre la seva obra i una àmplia selecció bibliogràfica. A cura de Manel Ollé (AELC, 2008).
<http://www.escriptors.cat/files/Retrat%2014.pdf>

 WEB: Monzonía

Primera pàgina web sobre Monzó, no actualitzada des de 1997.
<http://members.tripod.com/~monzo/>

 WEB: Reconeixement dels escriptors catalans

Lluïsa Julià glossa l'obra de Monzó, guanyador del Premi dels Escriptors Catalans.
http://www.escriptors.cat/?q=publicacions_glosses_monzoq

 PDF: El primer Monzó i l'"altre". Lectures lineals i lectures tabulars

Un estudi de Margalida Pons a *Els Marges*, 95 (tardor de 2011).
<http://www.raco.cat/index.php/Marges/article/download/295682/384367>

 PDF: Quim Monzó a *Caràcters*

La revista *Caràcters* dedicà les pàgines centrals del núm. 50 (febrer de 2010) a l'autor. Inclou bibliografia i diversos estudis sobre la seva obra.
<http://roderic.uv.es/bitstream/handle/10550/23817/caracters50.pdf?sequence=1&isAllowed=y#page=28>

 PDF: El joc de Quim Monzó

Antoni Mestre repassa la trajectòria de l'escriptor. A *Caràcters*, 35 (abril de 2006).
<http://roderic.uv.es/bitstream/handle/10550/23789/caracters35.pdf?sequence=1&isAllowed=y#page=44>

 PDF: Periodisme o literatura?

Melcion Mateu ressenya l'assaig *Catorze ciutats comptant-hi Brooklyn*. A *l'Avui* (01/04/2004).
<http://www.traces.uab.es/tracesbd/avui/av02467.pdf>

 WEB: Gregor, el conte com a paràbola de la crítica i viceversa

Comunicació de Salvador Company al III Congrés en línia Cultura catalana i compromís crític (2000).
<http://www.uoc.edu/jocs/3/conferencia/ang/company2.html>

 WEB: Quim Monzó i el cànon occidental: una lectura de *Pigmalió*

Artículo de Montserrat Lunati en *Journal of Catalan Studies* (1999).
<http://www.uoc.edu/jocs/2/articulos/lunati/index.html>

Diversos

 PDF: 'Hi ha tanta diferència entre l'Starbucks i el Guggenheim?'

Entrevista de Manel Ollé. A *Transfer*, 3 (2008).
http://lull.cat/IMAGES_175/transfer03-dia02-cat.pdf

 WEB: Enric González entrevista Quim Monzó

A *Jot Down Cultural Magazine* (agost de 2008).

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Quim Monzó a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/quim-monzo> >

<http://www.jotdown.es/2012/08/quim-monzo-catala/>

 PDF: 'La literatura catalana aguanta, és de primera qualitat, allò que no aguanta és el país'

Montserrat Serra entrevista Quim Monzó a Vilaweb (octubre de 2007).

<http://www.vilaweb.cat/media/attach/vwedts/docs/frankfurt/entrmonzo.pdf>

 PDF: 'No he escrit mai perquè somiés ser un escriptor'

Entrevista a Quim Monzó, a *Paper de vidre*, 27 (23/09/2004).

http://www.traces.uab.es/tracesbd/pdv/2004/pdv_a2004m9d23n27p5.pdf

 PDF: 'El borreguisme cultural d'aquest país m'ha atribuït molts fills que no reconec'

Eva Piquer entrevista Quim Monzó. A *l'Avui* (03/12/2003).

<http://lletra.uoc.edu/uploads/20151215/av02200.pdf>

 WEB: Una entrevista

Jim Blake entrevista l'autor a *The Barcelona Review*, 1 (maig de 1997).

http://www.barcelonareview.com/arc/inter/eqm_int.htm

 WEB: Monzó

Exposició sobre l'autor, organitzada per la ILC i Arts Santa Mònica (2009-2010).

<http://www.literaturaexposada.cat/monzo/>

Propostes didàctiques

Recursos

 WEB: Proposta de lectura sobre Olivetti, Moulinex, Chaffoteaux et Maury

Recursos de lectura per als estudiants d'ESO al web de l'edu365.

<http://www.edu365.com/eso/muds/catala/lectures/olivetti/index.htm>

 PDF: Olivetti, Moulinex, Chaffoteaux et Maury

Guia de lectura elaborada per Anna Altés i Jaume Marí, dins el seminari El gust per la lectura (2004-2005).

http://xtec.gencat.cat/web/.content/alfresco/d/d/workspace/SpacesStore/0048/52a8deb8-f9c7-4a4b-9ef1-7ab6235c485e/Monzo_2004.pdf

Viquilletra

 WEB: Activitats sobre Guadalajara

Recull les activitats sobre aquesta obra elaborades pels estudiants d'ESO i Batxillerat dins el projecte Viquilletra (Departament d'Ensenyament - UOC).

http://www.viquilletra.cat/Guadalajara_de_l'autor_Quim_Monz%C3%B3

 WEB: Activitats sobre L'illa de Maians

Recull les activitats sobre aquesta obra elaborades pels estudiants d'ESO i Batxillerat dins el projecte Viquilletra (Departament d'Ensenyament - UOC).

http://www.viquilletra.cat/L'illa_de_Maians_de_l'autor_Quim_Monz%C3%B3

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Quim Monzó a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/quim-monzo> >

L'autor 2.0

A les xarxes

WEB: Monzó a Twitter

[Tweets by @QuimMonzo](#)

<https://lletra.uoc.eduhttps://twitter.com/QuimMonzo>
